

3. XI. 1943.

Čiň; nejbovíni' pítáčka,
 je stěola opilýčka,
 soumráim a stmíra' se, je mi
 tolik smutku, jak rá'd bych
 chtěl se Tebe, abych Te mohl
 líbat' a pociťat posmrávená'
 slovíčka. Tohik Te mijaňkuje, jsi
 moje slůvčička, moje nebička ve
 sloni, moje zrcátko, - jsi intus,
 jsi moje nenáhu bít se Tebe, abych

První kniha mojí paměti a
 chvilky Te - III
 vzhledem k tomu
 vzhledem k tomu
 vzhledem k tomu

byl nejednotlivějším na celém
světě. Půjčce jsem si přes vel
jednotlivé mládež a její sáti
přeshrápané, tak se nemůž přiblížit,
se tak ostrovní přiránky. Tady se
kládá síla, jak to chytí, každé jed
oboru, tak všude strach, se se mi
nepřesvědčí přijet. Přímě, dostal
jsem tři návrhy, slušně a obě
pau je spopinkal, byly strach mo
dobroučce... Ji takto hroza!

Jen každý z nich mohl přijet k
talc, slušně; možná se at přiránky

se postarí dorkat se ke kanceláři.

Je také tak dlouhá chvíle,
leč, ai chystá, buď se sáčí,
sta knižka, "Poutník věčné touhy"
a německé časopisy, chci se alespoň
krochu naučit německy. Tamníž,
užáčka, jít jme spolu včelky
a kavárni "dvaor" přehlédli?

Bylo to kubařů tak hezké, možná
jme byt spolu kážděho den
a solik nové hodiny. He jistě zase
přijde čas, kdy spolu budeme celý den
a dlouho, vid. It budeme si brát

Albater a princů bude krásnější.
A květiná bude šťastná, bude
mít male u ně artistické, uplaka-
ných kluka s tou klavírou (On se
to ale nemůžeme, se svou vlády na
klavíře!) A květiná se mu nemů
snažit, on by přestal a schoval by se.

Můj miláčku, můj alaty' brončeku,
moje květiná jasmínku - porostou Ti
pudlony obouhých puzinek na celí
křídlat, na puzinku, vlády, očička -
libaňtůva světla avstička

Stolový puzník
a nové puzník puzníček?

Je Tvůj

Vše
květiná vše puzník
ode mě a artistické!